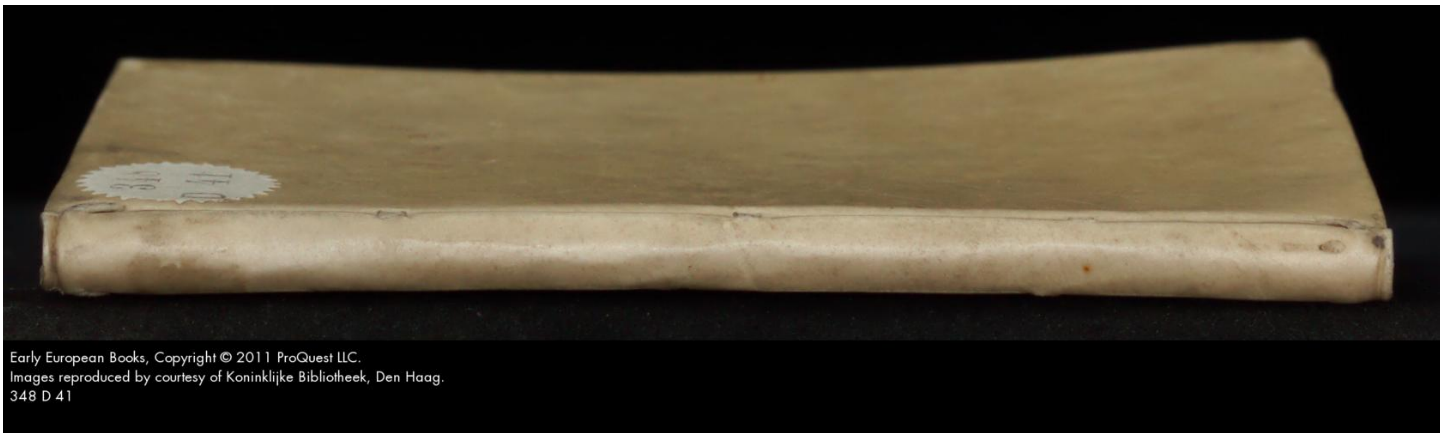
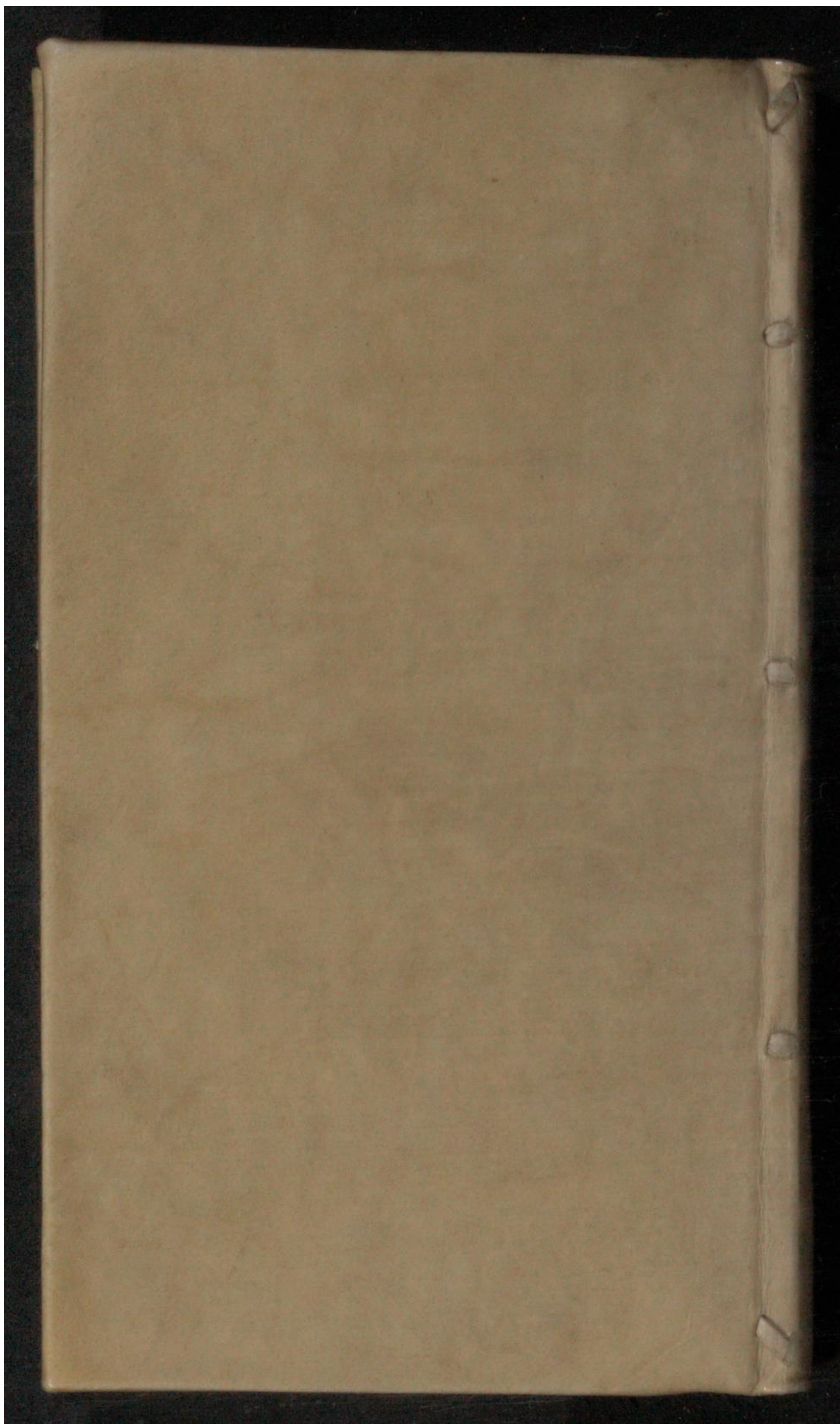
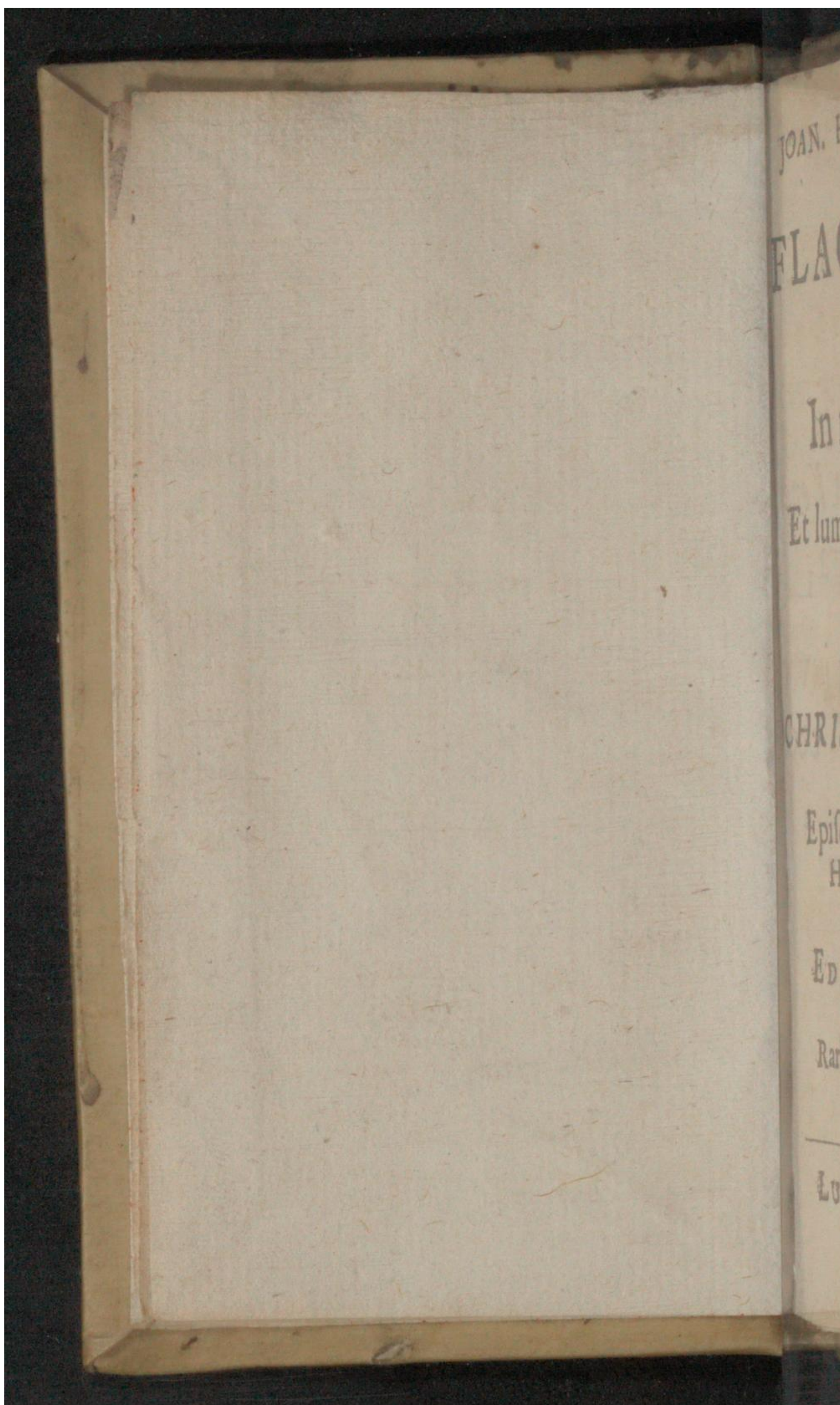

JOAN. HENRICI MEIBOMII
DE
FLAGRORUM
USU
In re Veneria.

Et lumborum renumque officio,

Ad V. Cl.

CHRISTIANUM CASSIUM,
Episcopi Lubecensis & Holsatiæ Ducis Consiliarium.

EDITIO SECUNDA.

Rarioris argumenti libellus.

LUGD. BATAVORUM.

Delicias pariunt *Vener*
crudelia Flagra ;

Dum nocet , illa juvat
dum juvat , ecc
nocet.

En accipe ſis tandem, amiciſſime Caſſi, qvem ex vino tibi debeo, *de flagrorum* non ideo invulgato *uſu* diſcurſum. Eum enim pollicitus tibi nuper fui, qvum apud communem utriuſque noſtrum amicum Cl. Martinum Gerdeſium, Ill^mi Principis tui Conſiliarium, ac Collegam tuum in cœna unà eſſemus. Primùm autem, qua occaſione vix memini, ad morborum curationes verbera & plagas aliquando facere dixi; qvod παράδοξον vobis videbatur. Id verò experientia ita eſſe compertum, ego adſerere, & ad Medicos provocare, qvi paſſim id doceant, ac teſtentur. *Maniacos* ſanè jam olim Titus, Aſclepiadis diſcipulus (qui ſub D. Auguſto vixit, ut in vitis Me-

dicorum oſtendi) lib. II. de anima, *flagellis* docuit *coërcendos, ut ſiniſtro mentis judicio depulſo reſipiſcerent*. Teſtis eſt Cælius Aurelianus lib. I. tardar. paſſion. cap. V. Ex amore melancholicos, aut inſanientes, ſi alia nihil proſint, non pauci ſunt, qui vapulare jubent; ſæpè etiam errore diſcuſſo ad bonæ mentis frugem ipſos eo ingenio reduxerunt. *Rhaſes*, lib. I. Contin. cap. IV. ſubinde ex Iudæo, Medico celebri, & qvem in teſtimonium citat, τὸν ἐρωτομανῆ, ubi alia nil proſint, *ligari jubet, & vapulare fortiter, & pugnis percuti, idque vicibus repetitis, ſi non ſtatim ſubſequatur effectus. Quum una hirundo*, ut ait, *ver non faciat*: Rhaſi ſubſcribit Ant. Guainerius, Pract. tract. XV. cap. IIX. Et Valeſcus de Taranta, Philoni:
lib.

lib.1. cap. XI. cujus verba ipſiſſima hæc ſunt: *Si juvenis eſt, flagelletur culus ejus cum verberibus, & ſi non ſiſtit, ponatur in fundo turris cum pane & aqva, donec veniam à ſua inſania petat; & teneatur in diſciplina.* Si Senecæ credimus lib. VI. de benefic. cap. VII. *quorundam flagellis quartana diſcuſſa eſt:* ob atri fortè lentique humoris ex flagellatione incaleſcentiam, & diſſipationem ex motu, ut non ineptè conjicit I. Lipſius, in Comm. Medicos alios gracilium corpora, ut pinguefierēt & incraſſarentur, virgis verberari voluiſſe, auctor eſt Hier. Mercurialis, lib. IV. de arte gymnaſt. cap. IX. & mangonum exemplis, id fieri poſſe, jam pridem oſtenderat Galenus Meth. Med. lib. XIV. cap. XVI. Carnem enim ita elevari, at-

que ad eam alimentum attrahi, certum eſt. Membra inſuper reſoluta urticarum virentium faſciculis flagellari ſolere, ut calor ſanguiſque in partes penè emortuas alliciantur, in vulgus notum eſt: quas plagis ferulæ inſuper cædendas Themiſon voluit, lib. I. tardar. paſſion. apud Cæl. Aurelianum lib. II. Chr. Cap. I. Elidæus Paduanus, Conſil. Med. CCLXXXII, ad faciliorem variolarum eruptionem tenella etiam, & innoxia infantium corpora, urticarum earundem incuſſu converberare non veretur. Monſtro ferè ſimile eſt, quod de verberum uſu in alvi obſtructione refert Thomas Campanella, Ordinis Prædicatorum Monachus, quem Neapoli Campaniæ olim novimus. Is Medicinalium lib. III. Cap. V. art. XII

Prin.

Princeps Venuſiæ, inquit, *Muſica*
ariſſimus noſtro tempore, alvum
eponere non poterat, niſi verbera-
us à ſervo ad id adſcito. Ad-
it, *poſſe hoc metui dari, cogen-*
i ſpiritum ad interiora; quod
unc non diſputo. Eſſe verò, qui
n Venerem virgarum plagis ſti-
nulentur, aut in libidinem verbe-
ibus accenſi deſpument, partem-
que illam qva viri ſumus, ad fla-
gelli numeros ſonoſque inſurge-
re; hoc illud erat quod adſerenti
mihi tam facilè credi non poſſe
putabas. Faciam tamen ut id cre-
das, mi Caſſi, ubi teſtimoniis au-
ctorum non proletariorum, non
vice ſimplici id uſu veniſſe oſten-
dero, atque argumenta inſuper
dixero rationeſque, ob quas fieri
id ita potuiſſe, vel alii putarint,
vel ego exiſtimem. Nec tamen

nunc de urticarum viridium in inguina incussibus verborum multum faciam. Iis enim brevitatem virgæ virilis, si sterilitas ob eam metuatur, emendari, virgamque magnificari, adfirmat Menghus Faventinus Pract. part. 11. cap. de passion. membr. generat. Iisdem langventem aut sopitam Venerem excitari, vel Petronius tuus docere te poterit. Apud eum Eucolpio; *funerata erat pars illa corporis, qua quondam Achilles fuerat, & frigidior rigente bruma confugerat in viscera mille operta rugis; lorumque in aqua, non inguen erat,* ut verba sonant auctoris. Huic cum Enothea, Priapi Sacerdos, promisisset, *fascinum tam rigidum redituram, ut cornu; nasturtii succum cum abrotono miscet, perfusisque ejus ingvinibus, viridis urticæ fascem comprehendit, omniaque infra umbilicum lenta manu cædit.* Ego de vera fortique flagellatione tecum actu-

ꝭturus ſum, deque ea primùm nunc audiemus Ioan. Picum, Mirandulæ Comitem, qvi ſeculo abhinc uno ac dimidio vixit. Is lib. III. contra Aſtrologos, cap. XXVII. de familiari quodam ſuo, *vivit adhuc*, inqvit, *homo mihi notus, prodigioſæ libidinis & inauditæ. Nam ad Venerem nunquam accenditur, niſi vapulet. Et tamen ſcelus id ita cogitat; ſævientes ita plagas deſiderat; ut increpet verberantem, ſi cum eo lentius egerit, haud compos plenè voti, niſi eruperit ſanguis, & in nocentes artus hominis nocentiſſimi violentior ſcutica deſævierit. Efflagitat miſer hanc operam ſummis precibus ab ea ſemper fœmina, quam adit, præbetque flagellum, pridie ſibi ad id officii aceti infuſione duratum, & ſupplex à meretrice verberari poſtulat: à qua quanto cæditur durius, eò ferventius incaleſcit, & pari paſſu ad voluptatem doloremque contendit. Vnus inventus homo, qui corporeas delicias inter cruciatus inveniat: & cum alioquin peſſimus non ſit, morbum ſuum agnoſcit & odit.* Hæc Picus; ex quo rei me-

meminêre Ioan. Nevizanus, Silvæ nupt. lib. 1. num. cxxx & Thom. Campanella, loco adducto. Quod si animi non fallor, idem etiam cum Pici hoc familiari ille fuit, cujus Cælius Rhodiginus mentionem facit lect. antiq. lib. xi. cap. xv. & ex Cœlio Andreas Tiraquellus in lege connubiali xv. num. v. Ita autem Cœlius: *Non multis ante annis vixisse quendam in veneriis non gallinaceæ salacitatis, verùm ingenii stupendi maximè, quodque vix impetret fidem, ex adjuratissimis compertum est: qui quò pluribus affectus fuisset plagis, eò impetuosius ardentiusque in concubitum ferebatur præceps. Fuit omnino mira res: nescires utrum affectaret avidius verbera, an coitum: nisi quod illorum mēsurâ libidinis voluptas constabat. Proinde extentis precibus diflagellari exposcebat pridie, quàm id pateretur, flagello aceti asperitate obdurato. Quod si converberator lentius agere fortè visus, velut exstimulante rabie, conviciis incessebat; nec factum sibi satis arbi-*

tra

rabatur, ni inter cadendum sanguis se ostendisset. Unus, opinor, mortalium inventus, qui odem impetu in supplicium ferretur, ac delicis: quique inter tormenta sensuum titillationes, ac æstuantem pruritum vel expleret, vel inenderet. Accedat his alius, consimii natura præditus ex Othone Brunfelsio, medico celebri: quem s, in Onomast. Med. in verbo *coi-us, apud Monachium, Bavariæ Ducum selem, suo tempore vixisse, & cum uxore res maiti agere nequiisse, nisi acriter ante flagris oncisum,* testatur. Addo verò & recens nuperumq; exemplum, quod, dum Lubecæ hic ago, conigit. Civis quidam Lubecensis, butyri & caseorum propola, in platea habitans, quæ à molendinis nomen invenit, præter alia facinora ob commissum adulterium ad magistratum delatus, causâque cognita urbe excedere, ac solum vertere jussus fuit. Mere-

tricula, cui is adſueverat, coram Senatoribus judicio criminali prę-fectis, quos vulgò die Gerichts-herren vocant, confeſſa eſt, nunquam illum acrius, quàm virgis prius ſecundum dorſum ab ſe diſ-flagellatum, arrexiſſe, & virum ſe præſtitiſſe: officio verò peracto, niſi denuo flagris cæſum, vix ultrà quidquam patrare potuiſſe. Adulter ipſe idem primò quidem negare: ſeriò tamen & ſeverè interrogatus, non inficias ire. Teſtes do ipſos judicii criminalis id temporis Senatus nomine præfectos, Thomam Storningium, & Adrianum Möllerum, amicos meos, etiamnum, ut noſti, ſuperſtites. Quibus exemplis, quum fidem, ut puto, derogare nec velis, nec poſſis; videamus nunc tandem an aliqua monſtroſæ hujus rei, ut vi-

de-

letur, reddi possit ratio. Si Astrologos consultum eas, rem omnem illi in astra referent, & cœlum accusabunt, quod peculiari occultoque influxu peculiarem ejuscemodi ac prodigiosam ferè naturam hominibus aliquando conciliet. *Damnatam* nempe *dicent*, ut Picus ait, *in hominis genitura Venerem, atque adversis, aut alio modo minantibus radiis flagellatam*, qua de re pluribus edocere nos satagit Francisc. Iunctinus de judiciis Nativit. cap. VI. Verùm quum cœlum & astra caussæ sint universales, & quæ tam particulares effectus in uno atq; altero individuo caussare nequeant, rejicit eas non immeritò Picus, & caussam proximiorem quærit. Putat autem eam in familiari suo fuisse consuetudinem. Ita enim in narratione illa pergit: *A quo, diligenter*

tam

tam insolitæ pestis caussam quum sciscitarer; à puero, ajebat, sic adsuevi. Et me rursus consuetudinis caussam interrogante, educatum se cum pueris scelestissimis, addidit, inter quos convenisset hac cædendi licentia. quasi precio quodam, mutuum sibi vendere flagitiosa alternatione pudorem. Ejusdem est sententiæ Cœlius, Pici ut historiæ, ita & opinionis in caussa adsignanda, transcriptor; cujus hæc verba: *Quod nec mirum minus est, non latebat hominem flagitii inusitata species, seque in eo execrabatur, ac sibi ipsi erat infestus. Cæterùm consuetudine depravata amplius prævalente, utebatur vitio, & improbabat. Irroborarat verò ea, radicesque egerat altius, quod ita erat assuetus puer, communicata stupri fœditate inter æquales plagarum allectatione. Documento inde præsigni, quantum moribus inolescendis educationis possit ratio.* Hæc illi. Ego verò non nego, consuetudinis vim esse magnam; ac ferè in naturam eam abire, pridem me docuit Aristoteles, lib. de memor. & reminisc.

isc. cap III. & lib. VII. Ethic. cap.
. Et notavit Ennius ubi ait:

Usus longus mos est, ac meditatio crebra:
Nunc tandem assero naturam mortalibus esse.

Eleganterq; ostendit Galenus, quantam vim & potentiam consuetudo in omnibus rebus habeat, lib. de Consuetud. cap. II. & III. alteramque naturam vocat lib. II. de temper. cap. IV. & lib. III. de simplic. cap. XIIX. Fortè etiam in Cœlii illo, aut Pici exemplo, successu temporis consuetudo aliquid ad rem facere potuit. At in altero Brunfelsii, aut quod ego commemoravi, caussa illa non procedet. Et cur alii ejusdem sodalitatis pueri, cum Pici familiari idem non passi sunt? inquit Thomas Campanella superius adducto loco. Consuetudo enim particulariter tantùm aliquid

cauſ-

caussat, atque in uno aut altero saltim individuo. Neque omnes isti quos recensuimus, ab ineunte ætate flagitiosa illa alternatione pudorem sibi invicem vendidisse, aut flagris in Venerem primis ab annis se invitasse, verisimile est. Gratulamur nos Germaniæ nostræ, quod scelera ista perversæ Veneris, & puerorum contumeliæ, aut mutuæ alternæque marium inquinationes in ipsa ferè ignorentur, aut ab aliquo fortè perpetratæ (si tandem exemplum reperias) severè flammis ultricibus puniantur. *Nihil tale novere Germani: & sanctius ad Oceanum vivitur*, dicebat olim de majoribus nostris Quinctilianus, Declamat. pro milite Mariano; cujus pudicitiam tentaverat Tribunus; qua de re plura diximus in Comment. ad jusjur. Hipp.

cap.

cap. XIIX. Quum itaque nec aſtra, nec ſola conſuetudo in cauſſa ſint, ob quam flagra libidinem concitent, videamus porro, num alia quæpiam ſubeſſe queat; quam ut inveſtigemus, utique paullo altius nobis res fuerit arceſſenda. Sciendum igitur, flagellationem iſtam, virgarumque incuſſus, non alibi quàm in dorſo factos: quod & meretricula Lubecenſis illa confeſſa eſt, & de cæteris æquè certum eſt. Neque enim partes illæ, quibus viri ſumus, virgarum flagra, & quidem ad ſanguinis eruptionem, ferre queunt: & communiter flagra tergo ſive dorſo incutiuntur. Dorſi autem potiſſimam partem abſolvunt lumbi. Pars nempe illa corporis, cujus fundamentum ſunt quinque vertebræ, quæ poſt thoracis vertebras

bras locatæ, ad os ſacrum continuantur. Has muſculi, & cum adipe cutis extrinſecus tegunt, intrinſecus muſculi ſuccingunt, quos Greci ψόας appellant. Iis porro incumbunt renes, dexter & ſiniſter, unus in quoque latere, & quattuor ferè vertebrarum ſpatium ſua magnitudine occupant; ac venæ cavæ arteriæque magnæ annectuntur. Tàm à vena autem cava, quàm arteria magna, magna & inſignia renes in ſe recipiunt vaſa, quæ *emulgentia* vocant; uterque nempe utrinque vas unum; venam & arteriam: quæ per ramos deinde in ipſam eorum ſubſtantiam variè diſperguntur. Dextra parte venæ cavæ, ſub ipſa emulgente, oritur *ſeminaria vena dextra*, & eodem loci ex arteriâ magna, *arteria ſeminaria*, utraque ad teſticulum

um dextum deſcendens. Parte
ſiniſtra, arteria ſeminaria ex magnæ arteriæ trunco, vena verò ſeminaria ex ſiniſtra vena emulgente profectæ, ſiniſtro teſticulo inſeruntur. Nec deſunt nervi, qui ex ſpinalis medullæ portione, in prædictis vertebris contenta, ad renes mittuntur, nec in eorundem tantùm tunicas, ſed ſubſtantiam quoque pertingunt. Ex ipſa demum cavitate renum, ureteres producti veſicæ implantãtur. Hæ partes omnes, ut una lumborum appellatione venire poſſunt: ita unum communemque etiam iis uſum adſignari par erat, ut rectè ſtatuit Marſil. Cagnatus Variar. Lect. lib. iv. cap. vii. In ſingularum quidem partium uſum, oſſium, muſculorum, renum, vaſorumque, ſat accuratè anquiſivere
aucto-

auctores; at quem in commune omnes conferant, insuper habuerunt investigare. Cagnatus omnes, quamque tamen suo modo, semini tum elaborando, tum ipsi generationis operi perficiendo, quod naturalissimum vocat Philosophus lib. II de. an. text. XXXV. dicatas censuit. Neque aliò videntur inclinare Hieron. Montuus Pract. part. I. lib. IV. cap. ult. & è IC vestris Andr. Tiraquellus, l. Connub. XV. num. XL. XLI. XLII. Atque id quidem non immeritò, nec temere. Tale quid enim & lumbis, & renibus, ac lateribus, tum sacræ litteræ, tum antiquitas omnis, sive sacros, sive profanos scriptores consulas, unanimi consensu jam olim attribuerunt. Et sacræ quidem litteræ opus generationis lumbis non uno in lo-

eo deferunt, ut Genesios cap. xxxv. verſ. XI. *Reges de lumbis tuis egredientur;* & apud Apoſt. Epiſt. ad Hebr. cap. VII. verſ. V. *Filii Abraham*, dicuntur, *egreßi de lumbis ejus;* & verſ. x. *Levi in iiſdem fuiſſe* dicitur. Vnde Origenes, dum Homil. I. in illud Pſalmi XXXVII. verſ. IIX. *Lumbi mei impleti ſunt illuſionibus:* commentatur; *In lumbis* inquit, *humanorum ſeminum receptaculum eſſe dicitur, ex quo illud genus indicatur peccati, quod per libidinem geritur.* Et proverbium eſt apud Hebręos, ut *lumbos præcingere*, aut *ſuccingere*, dicant pudicitiam ſervare, & à libidine ſibi temperare. Hoc reſpectu Iehovah ad Iobum, Iobi C. XXXIIX. verſ. III. & cap. XL. verſ. II. *Accinge ſicut vir lumbos tuos*, hoc eſt, ſicut vir fortis reſtringe luxuriam: *ut in iis ſit*, inquit Iſidorus Orig. lib. XI. cap. I. *reſiſtendi præpara-*

ra-

ratio, in quibus libidini est usitata dominand[i]
occasio. Huc trahit D. Hieronymu[s]
Comm. in Nahum, illud Prophe-
tæ cap. II. vers. I. *Contemplare via[m]*
tuam, conforta lumbos, robora virtutem vald[e].
Vti & illud de Iohanne Baptista
Matthæi cap. III. vers. IV. *Ha-*
buit zonam pelliceam circa lumbos suos. Ne-
que aliter intelligẽdus Esaias cap.
XXXII. vers. XI. Ieremias cap. I.
vers. XVII. D. Paulus ad Ephes.
cap. IV. vers. XIV. neque Salomo
qui de muliere forti & pudica ait
Accinxit fortitudine lumbos suos Proverb.
ult. vers. XVII. Apud D. Petrum
verò Epist. I. cap. I. vers. XIII
succinctum esse lumbos mentis, est luxuri-
riam à cogitationibus arcere, ai[t]
Montuus loco laudato. Fallor eti-
am, an & Romani huc oculum
intenderunt? quando *cinctum esse*
modestiæ, disciplinæ, modestiqu[e]
ani-

animi putarunt argumentum, *discinctum* verò mores dissolutos notare: qua de re plura dixi in Mœcenate. Hodie in Galliis moris est, ut iis, quibus Apollinaris laurea tribuitur, fascia sericia, tanquam insigni quopiam lumbi succingantur. Eo Franc. Ranchinus Comm. in Iusiur. Hipp. castitatis necessitatem in Medicis notari censet. Zonam enim renum coërcitionem indicare, & effrenatæ lumborum cupiditatis abstinentiam. Hinc Dianam, castitatis Deam, semper zonam gestare ab antiquis creditum: Hinc *zonam solvere* in verbis esse nuptis, & virginitatis imminutionem notare. Et rectè Aëtius tetrab. I. serm. III. cap. IIX. Veneris usum nocivum esse ait illis, qui lumbos aut renes habent imbecilles. Eamque ob caus-

caussam Petronio in Satyrico, *lumbi soluti*, sunt Venere enervati. *Sed & podagricum se esse*, inquit, *lumborumque solutorum omnibus dixerat*. Tales Catullo Epigr. XVI sunt;

Qui duros dequeunt movere lumbos.

Quibus opponit Martialis lib. V. Epigram. LXXIX.

Lascivos docili tremore lumbos.

Et Auctor Carminis liberi *fluctuantes lumbos*. Carm. XLIX.

Ecquando Theletusa circulatrix,
Crissabit tibi fluctuante lumbo.

Fluctuare enim est crebrò moveri, & ad exemplum fluctuum inquietari. Græcis est ῥικνοῦσθαι, Latinis *crissare*. Inde ῥίκνωμα, impudicæ saltationis genus. Et respicit huc Persius Sat. I. ubi de lascivis versibus, & quæ libidinantem pruritum auditoribus excitant, ait:

cu-

— cum carmina lumbum
Intrant, & tremulo ſcalpuntur ubi intima
verſu.

Et Iuvenalis Sat. VI. de tibiis Sacerdotum Bonæ Deæ:

Nota Bonæ ſecreta Deæ, cum tibia lumbos
Excitat, & cornu pariter vinoque feruntur.

Quare etiam Iſidorus loco adducto *lumbos ob libidinis laſciviam* dictos vult, quod viris cauſſa corporeæ voluptatis in ipſis reſideat. Nicolaus Perottus, in Cornucop. planius à lubidine ſeu appetentia deducit. Eſſe enim *lumbos à lubendo*, inſerta *m* littera, quod ſæpè uſu venit. Ita *cumbo* à *cubo*, à *pago pango*, à *frago frango*, ait doctiſſimus Matth. Martinius, in Lexico Etymol. Atque ut lumbis, ita & renibus, lumborum parti, & quidem principi, ſi conformationem ſpectes, idem officium tribuitur. Hos enim ad ge-

nerationis officium facere lib. II Reg. innuitur, cap. VII. verſ. XII *Filius qui egreditur de renibus tuis.* Vnde Tertullianus lib. de carnis reſur-rect. vocat *renes concios ſeminis.* He-ſychius Presbyter, quem corruptè Iſicium vocant, Comment. in Levitic. lib. I. *Renes,* inquit, *ſunt coi-talium ſeminum miniſteria:* & mox: *in re-nibus coitalis operationis ſunt ſemina.* D Auguſtinus enarrans Pſalmi VII. verſ. II. ſcribit *nomine renum delectati-ones Venerias intelligi.* D. Hieronymus Comm. in Nahum Prophetæ cap. II. *Omnia,* ait, *opera, quæ ad coitum perti-nent, renum appellatione venire:* quod fe-rè repetit Comm. in Ezechiel. cap XVI. Verba inſuper illa Iere-miæ, cap. XVII. verſ. X. & Apoca-lypſ. cap. II. verſ. XX. *ſcrutans renes & corda;* Nicolaus Lyra explicat: *examinans & puniens concupiſcentias &*

co-

cogitationes malas. Per *cor* nempe *cogitationes*, per *renes* in ſacris litteris *concupiſcentiæ* intelliguntur. Itaque Pſalmog. Pſ. XXVI. v. II. Deum rogat, ut *renes ipſius & cor urat*; & ex ipſo Eccleſia in hymno illo. *Vre igne ſancti Spriritus, renes noſtros & cor noſtrum, Domine; ut tibi caſto corpore ſerviamus, & mundô corde placeamus.* Et communiter Theologi per id, quod Exodi XII. verſ. XI. præcipitur iis, qui agnum paſchalem comedebant, ut *renes accingant*, intelligunt *refrenationem libidinis.* Auſonius *renibus uti*, uſurpavit pro *libidini indulgere.* Epigr. XIII. *Vtere rene tuo.* Et vulgò joculari ſermone noſtratibus *renes purgare* dicuntur, qui Veneri litant. Quæ cauſſa eſt, cur Hippocrates lib. de morb. int. Ariſtoteles Prob. ſect. IV. Probl. II. Galenus lib. VI. Epid. comm. VI. Aëtius tetrab. I. ſerm. III. c. IIX.

Avicenna lib. III. fen. IIX. tract. II. cap. XI. plurimique Medicorum alii, Veneris uſum nimium renibus obeſſe nos docuerunt. Qua cauſſa etiam eſt, cur Fulgentius Mythol. lib. III. *Veneri renes dicatos* ſcribat. Quod ſi etymologiam denique nominis, & originationem inquiſieris, Varroni, Romanorum doctiſſimo, ut vocat Quinctilianus Inſtit. Orat. lib. X, cap. I. *renes* dicti fuêre ἀπὸ τοῦ ῥέειν, *quaſi rivi ab his obſcœni humoris*, puta ſeminis, *oriantur*, ſi Lactantio credimus lib. de Opific. Dei cap. XIV. & Iſidoro Orig. lib. XI. cap. I. Neq; eſt, ut per obſcœnum humorem urinam intelligas, quod quibusſdam placere video. Explicás enim Varronē Iſidorus, *Venæ & medullæ*, inquit, *tenuem liquorem deſudant in renibus, qui liquor rurſus à renibus calore Venerio reſolutus*

de-

decurrit: quod de urina nemo ſanus dictum adſerat. Et Hebræi *renes à concupiſcentia* appellant בְּלָיוֹת. Nam כָּלָה est *efflictim cupere*. Et quia renes in lumbis ad *latera* ſunt ſiti, hæc etiam ad Venerem & opus generationis facere, creditum fuit. Hinc apud Ovidium lib. I. Amor. El. IIX. pudiciſſima illa fœminarum, ut credebatur, procorum vires probatura, & robuſtum latus, arcum ipſis proponit, jubetq; νευρὴν ἐντανύσαι.

Penelope vires juvenum tentabat in arcu:
Qui latus argueret, corneus arcus erat.

Nec inficias it Penelope ipſa in Carmine libero Epig. LXIX. ad procos.

Nemo meo melius nervum tendebat Vlyſſe:
Sive illi laterum, ſeu fuit artis opus.
Qui quoniam periit, modò vos intendite: qualem
Eſſe virum ſciero, vir ſit ut ille meus.

Hinc El. x. Ovidio lib. II. Amor. lateri vires dare, est concitare in libidinem;

Et lateri dabit in vires alimenta voluptas.

Et Apuleio lib. IIX. *industria laterum* est potentia in rebus Veneriis: *Fortissimum*, ait, *adducunt rusticanum, industria laterum atque imis ventris bene præparatum.* Iuvenali verò & Ovidio *lateri parcere*, est à Venere temperare. Ita enim ille de Catamito, Sat. VI.

——— *Nec queritur, quod*
Aut lateri parcas, nec quantum jussus anheles.

Hic verò lib. II. de arte;

Et lateri ne parce tuo: pax omnis in illo est.

Contrà Martiali lib. XI. Epigr. CV *latus rumpere*, est Veneri nimiam operam dare:

Et juvat admissa rumpere luce latus.

Et lib. XII. Epigr. XCIIX.

Rumpis Basse latus, sed in comatis.

Item Tibullo, aut si quis alius est auctor, in Iambis ad Priapum:

Et

Et inquietus inguina arrigat tumor,
Neque incitare cesset, usque dum mihi
Venus jocosa molle ruperit latus.

Petronius in Satyrico dixit *latus convellere. Timebam*, inquit, *ne frater latus convelleret.* Alibi etiam *latera invalida, emerita, exfututa, defecta, & defessa,* sunt Venere exhausta. Ovidius Amor. lib. III. Eleg. X.

Vidi ego cum foribus lassus prodiret amator,
Invalidum referens, emeritumque latus.

Catullus Epigr. VII.

Quur non tam latera exfututa pandas?

Priapus in Carmine libero. Epigr. XV.

Ipsi cernitis exfututus ut sim,
Confectusque, macerque, pallidusque, &c.
Defecit latus, & periculosam
Cum tussi miser expuo salivam.

Suetoni⁹ in vitâ Caligulæ c. XXXVI. *Valerius Catulus, consulari familia juvenis, stupratum à se Caligulam, ac latera sibi contubernio ejus defessa, vociferatus est.* Apu-

lejus lib. VIII. *Diu vivas; & Domin*
placeas, & meis jam defectis lateribus consu
las. Ex quibus omnibus tam clar
liquet, ut Plauti verbis hic utar

Qvám ſolis radii olim, quom ſudum eſt, ſo
lent,

neque novam eſſe opinionem
aut nuper natam, ſed fundamen-
tum habere in unanimi totius an-
tiquitatis conſenſu, ſacrarum eti-
am litterarum teſtimonio firma-
tam, lumbos, lumborumque par-
tes, reneſque ad generationis o-
pus facere. *Communis* autem *ſententia*,
ſeu *Doctorum opinio*, ut Iuriſperiti tui
loquuntur, Caſſi, *non poteſt totaliter eſſe*
falſa. Quæ itaque ei rei ſubſit ratio,
operæ precium, nunc porro fuerit
inquirere. Simul enim & cauſſam
invenerimus, ob quam lumbis in-
flictæ plagæ & flagrorum verbe-
ra, libidinis ſint incentivum. Cag-
na-

natus quidem, & qui ipsi favere videtur, Montuuus, rem omnem lumbis tribuit, quatenus ex iis constituuntur partibus, quas paullo antè recensuimus. Ex vertebris nempe, musculis, renibus, venis, arteriis, nervis. Ita tamen, ut venis & arteriis seminariis principatum tribuat, ut quæ & materiam semini præbeant, albescentemque humorem, qui vel semen jam sit, vel mox futurus, in se contineant, & à se ad testes amandent. Atque ab hoc humore, in venis arteriisque turgente, seminis projiciendi prolubium ait excitari, & pollutiones nocturnas caussari, in iis præsertim, quibus ob decubitum in dorsum vasa illa incalescunt. Bartholomæus Montagnana Consil. Med. XXXVII. & Nemesius Philosophus lib. de nat.

hom. cap. xxvii. renibus, part lumborum, rem totam transcri bunt; quod & Ioh. Matthæus fa cit, Quęst. Med. xc. Garyopontu medicus Latinus, sequioris tamen ævi, lib. iii. Pract. cap. xxxiv. & nuper Cl. Dan. Sennertus, Præ ceptor olim noster, & amicus, dum in vivis erat, honorandus, Pract. lib. iii. part. vii. Sect. i. cap. Nec tamen omnes illi eodem mo do rem explicant. Bartholom. Montagnana quidem, examinans Avicennæ locum lib. xiix. fen. iii. cap. de renib. & ren. cal. *Subtiliter*, ait, *memorandum est, propter quid renum debilitas ab Avicenna dicatur caus defectus coitus.* Et postquam dixisse, materiam seminalem perfecti nem adæquatam indipisci à testi um temperie & facultate, subjun git; *naturam eandem necessum habere* ...

disponi in membris superioribus, in quibus potentior sit vis digestiva, ut in hepate & renibus: in illo nempe remotius, in his proximius. Et proinde concludit, *impossibile esse semen verum generari, nisi membra illa, hepar nempe & renes, sint debitè complexionata & organizata, in complexione & unitate sua.* Nemesius verò salsedinem tantùm quandam à renibus ad testes transmitti putat, quę appetitum, aut pruritum potius, in genitalibus excitet, atque ita suo quodam modo ad Venerem faciat. *Renes,* inquit, *sunt sangvinis purgamina, & ad coitum fiunt caussa appetitus. Nam venæ quæ in geminos delabuntur, per renes transmeant, & illinc acorem quendam hauriunt, appetitum irritantem, eo modò quo sub cute genitus acor pruritum facit; & quò geminorum pulpa cute est mollior, eò magis illi ab acore lancinati, furiosam ad egerendum semen irritant cupidinem.* Neque aliud innuunt Isidori verba paullo antè adducta. Atque eadem ferè est lo-

Matthæi ſententia, niſi quod ren
ſiniſtro hic plus tribuat, quan
dextro. *Vena enim ſeminalis ſiniſtra,* in-
quit, *emulgenti juxta renem ſiniſtrum im-*
plantata, ſanguinem multa ſalſedine aquo
dilutum ad excitandam ὀρμὴν & generatio-
nis ſtimulum, ſubminiſtrat. Garyopontu
ait, *renes natura muſculoſos eſſe, & nerv*
ipſorum inhærere cavernis, quæ genitale ſeme
contineant. Vim nempe σπερματοποιη-
κὴν ipſis tribuit, atque ita tribui
ut ipſum in illis ſemen elaborari &
contineri credat. Quæ ſententi
etiam eſt cel. Sennerti, quamv
hic longè alia ratione eam profe-
rat, & dilucidius mentem ſua
explicet, ac proximius ad αὐτοψίαν
Anatomicam, quam Garyopon-
tus. A renibus nempe non ſtim-
lum ſaltim partibus genitalibus
communicari, ſed ſemen ipſum
in iis elaborari, atque ab iiſdem
po-

porro transmitti censet. Idque ex eo primùm colligit, quod renes peculiare parenchyma habeant, à cordis substantia, ut ad paret, non multùm differens, aut hepati potius simile, ut vult Aretæus lib. II. de morb. diut. cap. III. Peculiari autem parenchymati, quæ Galeni est maxima, lib. VI. de decretis Hippocr. & Plat. peculiaris vis sangvinem elaborandi, ut cæterorum viscerum parenchymasi, denegari nequit. Deinde, quum vena emulgens venarum omnium à vena cava prodeuntinm sit maxima, & plus sangvinis in renes advehat, quam iis requiratur alendis; arteria insuper amplior sit, quam seroso humori depurando sit opus, verisimile esse credit, naturam, quæ nihil frustra facit, vasa illa tanta amplitu-

tudine nunquam efformasse, ni
peculiarem finem spectasset
Quem quidem finem non aliun
esse concludit, quam sangvini
arteriosi ad renes delationem, u
in ipsorum substantia cum sangvi
ne venoso mixtus, & alteratus
semini generando materiam sup
peditet, ad testes deinde trans
mittendam. Vnde porro quærit
quî fiat, nisi sententia hæc admit
tatur, quod sapor ille, ac odor
qni in animalibus pluribus non
castratis, per universum corpus
diffunditur, maximè tamen in
renibus percipiatur, ac potissi-
mùm in animalibus adultis; in no-
vellorum ac teneriorum renibus;
dum nondum fœminas ineunt
non reperiatur? Addit præterea
ex Oribasio lib. VI. Collect. cap.
XXXIIX. ex retento semine renes
ma

malè affici; inter calidorum renum ſigna à Medicis recenſeri propenſionem ad libidinem, ſomnia libidinoſa, & nocturnas in ſomno pollutiones; qualitates inſuper ſeminis ex renum conſtitutione Practicis deduci. Denique in gonorrhæa lumbis ad renum regionem pro ſemine imminuendo aut alterando remedia adplicari, ex Aretæo docet, lib. II. Chron. cap. VII. & Alex. Tralliano lib. IX. cap. IX. Atque huic Sennerti ſententiæ probandæ, adde quod Plinius habet lib. XXXIV. cap. XVIII. *Plumbum, adalligatis lumborum & renum parti laminis, frigidiore natura inhibere impetus Veneris:* additque exemplum: *Calvum Oratorem viſa Veneria, ſponte naturæ erumpentia, uſque in morbi genus his laminis cohibuiſſe.* Adde Galenum lib v. de tuenda valet. cap. ult. lib. VI. de loc. aff.

cap.

cap. ult. & lib. XIV. meth. med
cap. VII. qui athletas similiter a
pollutiones nocturnas inhiben
das, & Veneris impetus compe
scendos, laminas plumbeas adhi
buisse scribit, & lumbis ceratum
ex simplici rosaceo, cum aqu
frigida subacto, applicat in pria
pismo. Adde Aëtium, qui cum
Theod. Prisciano lib. II. cap. X
lumbis non tantùm laminam
plumbeam, & refrigerantia ac
hibet, sed decubitum etiam supi
num damnat, ne partes lumbo
rum incalescant, & malum ind
augeatur, tetrab. I. serm. III. cap
XXXII. & XXXIII. Adde Oribasium
Synops. lib. IX. cap. XXXIX. & XI
& Paullum Æginetam lib. III. cap
LV. & LVI. quorum uterque idem
statuit; hic verò etiam urinas cien
tia medicamenta in gonorrhœa
pr

rohibet, ne renibus in lumbo-
um regione positis noceant. Nec
tuit hæc res Avicennam, qui
b. III. fen. XIIX. c. IX. inter sig-
a renum extenuatorum, & exo-
torum, ponit defectum coitus;
c. XI. caussam debilitatis renum
nter alia facit frequentiorem coi-
um: & c. XIII. ad debilitatem re-
um corrigendam coitus suadet
bstinentiam. Nec ignoravit Aa-
on, medicus celebris apud Rha-
en, lib. XI. Contin. c. V. qui ait:
i erectio veretri fuerit debilis, erit caussa ex
epate & renibus. Et trahendus huc A-
istoteles, qui animantia alia, præ-
er hominem, gonorrhœa non la-
borare ideo putavit, quod in dor-
um non decumbãt, Probl. sect. X.
r. XIIX. Nec vidẽtur hanc rem ig-
orasse matronę Athenienses, quę
n Thesmophoriωn festo (quando
seorsim cubabant à viris, *Per-*

Perq; novem noctes Venerem tactusq; viril
In vetitis numerabant,

ut Ovidius loquitur lib. xi. M
tam. fab. xi.) ex ἄγνῳ Latini *viticei*
& agnum castum vocant, cubitus ſi
ſternebant. *Vitex* enim ille, frute
eſt, ſeu arbuſcula, libidini reſti
guendæ dicata. Igitur ejus foli
dorſo ſubſternebant, ut eo mod
vim ſeminis generandi, & libid
nem concitandi, in renibus, pa
tibusq; vicinis morarentur. Hiſto
riæ meminere Dioſcor. lib. i. c. cx
Plin. lib. xxiv. c. ix. Galenus lil
vi. de ſimpl. med. fac. Ælian. d
anim. lib. ix. c. xvi. Neque ali
eſt cauſſa, ob quam renes anima
lium, & præcipuè hirci, ad co
tum; atq; ab Aëtio partes qu
ſunt circa renes ſcinci, ad tenti-
ginem faſcini excitandam com-
mendantur, loco adducto, c. xxx
Ni-

Nisi quod analogiam quandam habeant, & similitudinem cum renibus humanis, ob quam juvare eos credantur, & ad officium generationi destinatum excitare. Quemadmodum & iis, qui minus in Venerem sunt prompti, inter alia medicamenta, unguenta calida, non partibus pudendis tantùm, sed renum etiam regioni inungenda, præscribi solent; & diuretica valida, ut cantharides; ac decubitus in dorsum imperari; ut & renes hoc pacto incalescant, & semen ad testes concitetur, ac qui in Venerem frigidi languent, reaccendantur. Vnde Rhases lib. XI. Contin. c. V. *Quoties*, inquit, *fricantur lumbi cum medicinis calidis, veretrum crescet in erectione, & magnificabitur.* Et Misih Arabs, in Summa apud eundem Rhasen; *Calefactio dorsi*, ait, *sub-*

subvenit ad luxuriam : (h. e. facit irritandæ libidini) *& sicut infrigidatio jus, & dormitio super folia frigida , diminu luxuriam, ita calefactio auget in luxuria mirabiliter.* Ex quibus omnibus primùm hoc concludimus, facere quidem ad Venerem exercendam lumbos , ut ex partibus suis constituuntur, & cum primis venas & arterias, ut quæ materiam ac spiritum deferãt, quod volebat Cagnatus ; præcipuum tamen organum esse renum παρέγχυμα, cujus beneficiò semen primùm incipiat elaborari, perfici deinde porro, & æquabilitatem indipisci in vasis; quæ & Sennerti, ut patuit, & nostra est sententia. Nec tamen de nihilo est, quod Nemesius notabat cum Isidoro , & Matthæus salsedinem quandam , & serosam materiam simul semini commun-

ari & tentigini excitandæ à renibus ad testiculos *adimplaustrari*, quod verbi hac ipsa in re usurpat Papias Grammaticus, in Vocabulario. Concludimus porro, flagra dorso sive lumbis inflicta, quia partes seminini generãdo dicatæ, ac semẽ ad genitales partes deferentes, ab iis incalescunt, in Venere excitanda, aut libidine, multum posse. Unde non mirum exstincti illos pudoris bipedes libidinisque abominandæ victimas, de quibus egimus; aut alios nimia Venere exhaustos, lumborum partibus defectis, lumbisq; solutis, à flagris remedium quæsivisse. Horum enim incussu partes refrigeratas verisimile est rursus incalescere, ac materiæ seminali fervorem conciliari, accedente præsertim partium verberatarum dolore, qui facit, ut

ube

uberiùs ſanguis, ſpirituſque attra-
hantur, donec calore ipſis etiam
generationis inſtrumentis com-
municato, male feriatæ voluntati
deſiderium expleatur, & natura e-
tiam invita, atq; ultra modum po-
tentiæ ſuæ, vi in flagitia adigatur.
Hæc mea eſt ſententia, mi Caſſi.
At inquies, illi quidem, de quibu
tu agis, abominanda libidine ex-
hauſti, ut illicitam Venerem con-
tinuarent, porroq; in eodem ſce-
lerum cœno ſe volutarent, reme-
dium hoc uſurparunt. Quæro au-
tem, poſtquam res ita habet, an
non eodem, non ſecus ac medica-
mentis aliis, citra crimen ac repre-
henſionem uti is etiam poſſit, qui
licitæ quidem Veneri addixit o-
peram, latera tamen, & quæ præ-
terea utramque hic paginam im-
plere debebant, languidiora ex-
pe

eritur, aut planè, ut Virgilii utar erbis ex lib. III. Georg.

Frigidus in Venerem fertur, frustraq; laborem
Iucundum trahit, & si quando ad prælia ventum,
Vt quondam in stipulis vanus sine viribus ignis
Incassum furit,

t creditricis etiam, non dicam lebito, sed nec τῷ interesse saltim it solvendo? Quidni verò, amice Cassi? Te quidem, remedii id genus ut usurpes minimè opus habere, juramento quinquagenario contendere paratus sum. Aliud nempe de te, qui Medicus audio, atq; hac in re ex artis pręscripto udicare quidpiam aut possim, aut lebeam, non fallus cõjectator pridem pręsumpsi. Aliud modò testatur nuptæ novellæ & musteæ uterus recẽter verminans, testis omni

ex-

exceptione major, & cui fides meritò arbitranda, cui felicem etiam justo tempore λύσιν Deum poscimus. Vt cum aliis idem communices remedium, si qui sint, qui opus habeant difflagellatore,

Qui validè intorto verbere terga secet,

nullus vetabo. Ἀφθόνους esse oportet non Μουσῶν tantum θύρας, quod vulgò dici solet, sed ἰατρῶν maximè. *Invidentiæ* enim *crimen*, ut Scribonius Largus ait in Epistola ad C. Iulium Callistum, *quum omnibus invisum esse debeat, tum præcipuè Medicis in quibus nisi plenus misericordiæ & humanitatis sit animus, secundum ipsius professionis voluntatem, omnibus Diis & hominibus invisi esse debent.* Ego tamen in tui saltim gratiam, ὦ φίλον κάρα, quum ita volueris, animi mei sententiam liberius paullo tibi explicare volui. Tu boni qualia qualia consule, & me tuum porro ama, quod facis, jocisque innoxiis, qui in seria tamen ducunt, veniam impertire & bene vale. Lubecæ Kal. Sext. Anni

cIↄ Iↄ cxxxix.